

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

i dag, end da vi sidst drøftede problemerne omkring denne lovgivning. I mellemtiden har vi bl. a. erfaret, hvilke alvorlige økonomiske vanskeligheder England er stillet over for, og således som vor udenrigshandel er bygget op, kan dette næppe undgå at påvirke dansk økonomi. Jeg mener derfor, at der i dag, når vi overhovedet skal drøfte spørgsmålet om ændringer i loven, snarere kunne være tale om at skærpe lovens bestemmelser end at slække på dens bemyndigelser.

Jeg er opmærksom på, at forslagsstillerne på visse punkter har modificeret deres forslag i forhold til det oprindelig foreslåede og det, man tidligere har set, men jeg må alligevel fraråde at stemme for disse forslag. Underændringsforslaget til § 5 betyder, at man ikke længere kan træffe foranstaltninger med henblik på landets forsyning med nødvendige varer, forbrugsbegrænsning og hensigtsmæssig fordeling af landets varebeholdninger, såfremt disse foranstaltninger foretages af valutariske grunde, idet ændringsforslaget kun giver adgang til at foretage sådanne foranstaltninger, når der foreligger eller truer med at indtræde international knaphed, eller når foranstaltningerne er påkrævede til løsning af opgaver i forbindelse med vor deltagelse i internationalt samarbejde. Jeg mener ikke, det er rimeligt i den nuværende situation at foretage en sådan begrænsning. Man kan efter min mening ikke afvise den mulighed, at sådanne foranstaltninger kan blive nødvendige af valutariske grunde.

Med hensyn til underændringsforslaget til § 1 — den ændrede formulering af den såkaldte formålsparagraf — skal jeg blot henviser til, at bestemmelserne i § 5 og § 1 hænger nøje sammen, og da jeg som lige nævnt ikke kan tiltræde ændringerne til § 5, må jeg også fraråde ændringerne til § 1.

Af disse bemærkninger til venstre og de konservative vil det forstås, at jeg heller ikke kan tiltræde det af det ærede medlem hr. Tholstrup stillede ændringsforslag.

Jeg vender mig derefter til de specielle spørgsmål, der er rejst i dag.

Det ærede medlem hr. Tholstrup rejste igen det spørgsmål, som han også var inde på under første behandling: om sømændenes adgang til at hjemtage en bil. Der gør sig

jo den forskel gældende mellem sømænd og andre personer, der har haft ophold uden for landets grænser, at sømændene ikke på samme måde kan siges at have været bosat, at have haft fast bopæl uden for landets grænser, at have haft brug for denne vogn og anskaffet den i det øjemed. For sømændenes vedkommende gør sig i høj grad dette gældende, at de vil have en rent praktisk fordel af i stedet for at hjemtage kontanter at kunne hjemtage en bil. Derfor er man fra administrationens side noget betænkelig over for at give en for vid adgang til hjemtagning af biler.

Det indlæg, det ærede medlem hr. Anker Lau kom med i dag, forbavsende mig, og jeg har forstået, at det også har forbavset andre af de ærede ordførere. Vi fik fremført et sandt synderegister — sådan var det vist i hvert fald at opfatte. Det ærede medlem nævnte en række andre love, og jeg forstod det sådan, at det, det ærede tilsigtede, var ligesom at mistænkeliggøre mig i erhvervslivets øjne ved at give det udseende af, at alle disse love kun havde det ene sigte at genere erhvervslivet. Jeg lagde dog mærke til en lov, det ærede medlem ikke fik med, nemlig bankloven, og mon det ikke skulle skyldes, at dér gjorde lige det modsatte sig gældende? For dens vedkommende var vi ude for, at nationalbanken og de private banker kom med et forslag, som jeg kunne tiltræde og fremsatte her i tinget, men ikke kunne gennemføre. I de andre tilfælde er der sket det, at jeg har fremsat et forslag; det er som regel blevet ændret noget undervejs, bl. a. under hensyntagen til erhvervenes berettigede ønsker, og så har vi fået en lov ud af det.

For aktieselskabslovens vedkommende er vi i øvrigt ikke kommet længere end til første behandling, og jeg har bestemt ikke sagt til udvalget, at jeg ikke er parat til i udvalget at forhandle om de forskellige bestemmelser i det fremsatte lovforslag.

Næringsloven er, som det allerede er nævnt i dag, ikke kommet længere end til en kommission, og jeg synes jo nok, det er lovlig hårdt at skulle tage ansvar for, at der dér har været foretaget visse drøftelser, som måske er gået det ærede medlem imod. Det ærede medlem nævnte noget om alle socialistiske kræfter, men det ærede medlem ved så udmærket, at dette kan over-